

*de a közönyben a gyűlöletben
nem hiszek ferde okban
a hitet én fölemeltem
nem nyomja mélyre bennem
a keserűség a torokban*

*ha volna ha lenne keserűség
venném mint méznek a derűjét
mint méznek édességét
nézném a kaptár méhecskéjét
ahogyan gyűjti édes mézét
a tűzliliom kelyhéből sóváran
csakis a napon és nem az éjszakában
és édesség lesz a csalogány szavában
csupa hinni való minden borvirágban
hinni való a költészet szavában*

*erős szélben is énekel magában
az a csalogány a sűrű éjszakában*

MIKLYA ZSOLT

Horizontvadászat

Baka István *Körvadászata* nyomán

*Mint halszáj, összezárul
a horizont, a távlat,
égtájak célkeresztjén
átlábol mind a várt vad,
a nem várt is elindul
remény vándorrajával,
szétlőtt falat hagy hátra,
romnyomot visz magával.*

*Csak fűszálakból épít,
csak levelekből házat,
különben semmi dolga,
nyugodtan ázhat-fázhat,
a fogadó már megtelt,
s akad ezernyi más ok,
láthatárvédő úton
a horizontvadászok.*

Szürkéből szürke

„Nagy hegyek vajúdnak,
Egereket szülnek.”
Kovács András Ferenc

*Szürke egeket,
szürke egerek vásznát
szövi kazalszámra a szél.*

*Az egerek meg csak jönnek,
bele a nagy szürke kazalba,
bele a vászon közepibe.*

*Némelyik fennakad,
így kerül a szürke szövetbe,
a szőrös helyeken egy-egy árnyalat.*

*Ettől olyan durva hatású,
olyan rusztikus a szövet,
akár a kreatív papír.*

*Az egerek meg csak jönnek,
némelyik fennakad,
de nincs fennakadás a jövőben.*

*Kell nekik a vászon,
különben mivel takarnák ki
magukat a világból.*

*És mitől lennének
szürkét eregető egék
szürkénél szürkébb fiai.*

Édes-savanyú

*Szabálykövető, ha volnál,
elsétálgatnál napestig
a célszerűség optimumán,
aztán magadra húzva a takarót
álmodnál hajnalig rémeken
innen a rémeken túlról, de*

*elfelejtesz ügyis mindent,
a felejtés a szabály.*

*Szabálykövető, ha lennél,
rég optimalizáltad volna
energiaháztartásod egy
sor napelem panellel a tetőn,
szélkerékkel a hátsó udvaron,
az óriás sátorra emlékeztető
mászóka helyén, elvégre
a felejtés a szabály.*

*Szabálykövető lévén megtanultad,
a matematikában az új megoldás
pluszpontot ér, sőt többnyire épp
a pluszpontok döntenek el, hogy
a szabálykövetők versenyében
győz-e a szabálytalan, vagy fogja
magát, és cél előtt kilép, hiszen
a felejtés a szabály.*

*Szabálykövető lévén megszeretted
az átjárhatóság határait.
Amikor úgy facsarja bele
a kozmikus vérnarancsot
kelyhébe az isteni kéz, hogy
mielőtt megkeseredne a szádban,
szájboltd töltse be édes-savanyú
felejtés, a szabály.*

Wittenbergi oltár

TÉRVIADAL

*A Cranach-ház ablakszemein át
éber szem fókuszál a küzdőpontra.
Kopja helyett telefont vesz elő,
nyílt üzenettel tör előre, vagy csak
erőteret ébreszt s von maga köré
bajnok és közönsége.*

*Villódzó mátrix oszlik ezerfelé,
irányvektorok sokasága épül
jelkomplexummá, míg tart a viadal.*

*Sűrül a fókusz, a szemoptimum,
irányvektorok eredője, maga
a vég, maga a kezdet.*

*Embergomoly, porból és porrá,
mégis időtlen, nem múló erőtér,
ének kopjatorése, hölgyek-urak
portánca a térkő padozatán.
Térzokniba bújik a verbum, itt állok,
másként nem tehetek.*

INDUKCIÓ

*Szájában a falat, mint parázs, éget,
mindent feléget maga mögött.
Most még lehet, nem szégyen,
nem bűn – mondja szemével –,
az én erőm lesz, ha kiköpöd.*

*Az én erőm erőtlenség által
is elvégzi, amit a hatalom.
Szádban a falat lehet áldás,
lehet átok és árulás is,
én adom, de nem én akarom.*

*Szájában a falat parázssá válik,
mindent feléget, betelt a kör.
Alfától ómegáig – mondja az ítélet –,
őt átszegzik, te kettéhasadsz,
őt siratja, téged elnyel a föld.*

CSALOGATÓ

*Utol, ha érnél, hátulról átkarolnál,
vagy csak ujjaiddal érintenél meg,
ahogy fogócska közben szokás?
Vagy már a kérdés is blaszfémia?
Hisz benned mozgunk és vagyunk?
Te előbb futottál, csalogatva, magad után,
mint hogy mi futni, játszani tanultunk,
vagy érinteni próbáltuk egymás nyomát?
Előbb gyönyörködtél az iramlásban,
mint hogy felfogtuk volna a mozdulatot?*

*Utol, ha érnél, és átkarolnál,
vagy csak ujjaiddal érintenéd
meg a hátam, szarvassá válna
a pillanat, iramszarvassá a
gondolat is, mint a mesében,
keletkezés idején, mikor a gyerekek
futkározva érintik a földet,
csalogatva egymást, gyönyörködve
az iramvonalakban, amit
mozdulataik hagynak maguk után.*

DICSÉRET

*A Cranach-oltár előtt,
a Stadtkirche erőterében
kötetlenül száll fel a dallam,
zongora-szaxofon, free jazz,
a létezés minden hangja
egybegyűlik dicséretére:
Örüljtek velem, mert
megtaláltam a hangot,
ami hiányzott eddig.
A hiányzó hangról szóljon
a dicséret, ami ott van minden
hangszálban és hangszerben,
ami félni és szeretni akar,
és a magasba belereszket.*

